

Παρεμβαίνοντες υπέρ της αναιρεσίσεως: Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: C. Thorning και M. N. Lyshøj), Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze, J. Möller και R. Kanitz), Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. Bulterman, C. S. Schillemans και J. Langer)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα των *Bilbaína de Alquitranes SA, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Koppers Netherlands BV, Rütgers basic aromatics GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland sp. z o.o., Bawtry Carbon International Ltd, Grupo Ferroatlántica SA, SGL Carbon GmbH (Γερμανία), SGL Carbon GmbH (Αυστρία), SGL Carbon, SGL Carbon SA, SGL Carbon Polska S.A., ThyssenKrupp Steel Europe AG και Tokai eifcarbon GmbH*, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η διάταξη του Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2016, Επιτροπή κατά *Bilbaína de Alquitranes* κ.λπ. (C-691/15 P-R, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:597).
- 3) Το Βασίλειο της Δανίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.
- 4) Η *GrafTech Iberica SL* και ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 106 της 21.3.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Νοεμβρίου 2017 — *British Airways plc* κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-122/16 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά αεροπορικών μεταφορών φορτίου — Απόφαση της Επιτροπής που αφορά συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές σχετικές με διάφορα στοιχεία της τιμής των υπηρεσιών αεροπορικών μεταφορών φορτίου — Πλημμέλεια της αιτιολογίας — Λόγος δημοσίας τάξεως που εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από τον δικαστή της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Απαγόρευση αποφάνσεως *ultra petita* — Αιτήματα του δικογράφου της πρωτοδίκως ασκηθείσας προσφυγής με τα οποία ζητείται η μερική ακύρωση της επίδικης αποφάσεως — Απαγορεύεται στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αποφασίσει την ολική ακύρωση της επίδικης αποφάσεως — Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας)

(2018/C 022/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσίσεως: *British Airways plc* (εκπρόσωποι: J. Turner, QC, και R. O'Donoghue, barrister, ενεργούντες κατ' εντολή της A. Lyle-Smythe, solicitor)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: N. Khan και A. Dawes)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει την *British Airways plc* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 191 της 30.5.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Toufik Lounes κατά Secretary of State for the Home Department

(Υπόθεση C-165/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ιθαγένεια της Ένωσης — Άρθρο 21 ΣΛΕΕ — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Δικαιούχοι — Διπλή ιθαγένεια — Πολίτης της Ένωσης που απέκτησε την ιθαγένεια του κράτους μέλους υποδοχής, διατηρώντας παράλληλα την αρχική του ιθαγένεια — Δικαίωμα διαμονής, εντός αυτού του κράτους μέλους, υπηκόου τρίτου κράτους, μέλους της οικογένειας του πολίτη της Ένωσης)

(2018/C 022/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Toufik Lounes

κατά

Secretary of State for the Home Department

Διατακτικό

Η οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία πολίτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκανε χρήση του δικαιώματός του ελεύθερης κυκλοφορίας, μεταβαίνοντας και διαμένοντας σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο του οποίου έχει την ιθαγένεια, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, ή του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, στη συνέχεια δε απέκτησε την ιθαγένεια αυτού του κράτους μέλους, διατηρώντας παράλληλα και την αρχική του ιθαγένεια, και μετά από κάποια χρόνια συνήψε γάμο με υπήκοο τρίτου κράτους με τον οποίο εξακολουθεί να διαμένει στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους, ο υπήκοος αυτός δεν έχει δευτερογενές δικαίωμα διαμονής στο οικείο κράτος μέλος βάσει των διατάξεων της εν λόγω οδηγίας. Μπορεί, εντούτοις, να έχει το εν λόγω δικαίωμα διαμονής δυνάμει του άρθρου 21, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, υπό προϋποθέσεις οι οποίες δεν πρέπει να είναι αυστηρότερες από τις προβλεπόμενες στην οδηγία 2004/38 για την παροχή του δικαιώματος αυτού σε υπήκοο τρίτου κράτους, ο οποίος είναι μέλος της οικογένειας πολίτη της Ένωσης που άσκησε το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας, εγκαθιστάμενος σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο του οποίου έχει την ιθαγένεια.

⁽¹⁾ EE C 191 της 30.5.2016.